

diccionaris quan són segons el tipus normal. En el fons, *mūsħir* degué ser un mot de l'àrab general, car és el participi corrent del verb *šabar* (IV F. de l'arrel), que està ben registrat amb la definició «être tout couvert de roches», en el gran dicc. *Mohit* del siria Botros, derivat normal de *šabra* (Dozy, *Suppl.* I, 821). I *mosēfre* és el resultat que cal esperar de *mušāihir*.

Com que aquest mot descriu perfect. la situació del barranc i masada de *Mossefre*, com jo mateix vaig albirar-ho de lluny, l'any 1936, i com la descriu Iglésias, aquesta és una etimologia bastant probable.

Val dir que també es podria pensar en unes altres etimologies no menys correctes fonèticament i lexical. *Musāħhir*, és el nom d'una espècie de muetzi de funcions especials durant el Ramadan, que descriuen Lane i Dozy (I, 634); ho confirma Abendjobair, viatger pel nostre Xarq al-Andalus i en aquesta mateixa arrel hi ha *monsahir* part. actiu del verb que *PAlc.* tradueix «hechizarse» i Boqtor «enchanted»: fóra concebible si hi hagués alguna ermita de santons que invoquessin els deures del bon mahometà (Capçanes i pobles veïns restaren moriscos llarg temps); també Lane (1318)dóna *musaēē ar* «enchanted, deceived, unsound»; però l'acc. «hollow», «creux» (que potser hauria pogut convenir) està molt mal comprovada, com evolució ocasional d'aqueix sentit.

Un altre possible ètimon: *musāfir*, pròpiament dim. de *musfir* 'viatger', consta usat com NP entre els beduïns del Nedjd (Hess, 29); d'un *Sāfir* d'aquesta arrel deu venir el nom de *Bu-Sfer* base aèria militar en els afores d'Orà.

En conclusió: *mušāihir* 'el petit roquisser' ens basta, donada la naturalesa del lloc, i ens hi podem atènyer car els nostres moriscos donaven als diminutius el matís emfàtic, que d'ells han heretat els valencians i la gent de l'Ebre.

Mossellons, V. els art. *Castellserà* i *Vilamulaca*

MOSSÈN i variants d'aquest títol (*DECat.* VII 820b11-824a38) combinades en noms de lloc

Font de Mossèn Benet, a *Riner* (XLVI, 106.13); *Cova de Mossèn Joan*, a *Porta* (XXIII, 83.3); *Casa de Mossèn Joan*, a *Onil* (XXXV, 177.21).

Can Mosson, a *Pollença* (Mapa Mascaró 2D7); *Cas Mosson*, a *Costitx*; *Bassa de Mosson Guiem*, a *Muro* (XLI, 21.15).

Punta de Mossènyer Vives, a *Favàritx* (XLIV, 58.23); *Mapa Mascaró 7B6*). J.F.C.

MOSSÉT

Municipi del Conflent (cantó de Prada) situat al

límit amb el Fenollet i amb la vall llenguadociana de Santa Creu. El poble de Mosset es troba a l'esquerra de la Tet i aigua amunt de Corbiac (*Gran.Enc.Cat.*, s.v.)

5 *PRON.POP.*: *musét*, oït a Codalet (1960, xxvi, 69); *musēt* a Conat, Orbanyà i Estoer (id., 97, 121, 166); gentilici: *musētás* a Orbanyà (id., 121).

DOC.ANT.: 968: *Mosedo* (Abadal, *Eixalada*, 198); 10 985 (Alart, *Bull. Soc. Agr. Pyr. Or.* x, 82); 1024: *Mossedó* (Alart, *Cart. rouss.*, 44); 1065: *Mosset* (Alart, *RLR* III, 287); 1091 (*Col-l. Moreau* xxxvi, 179); 1169 (*Cart. Poblet*, 192); 1142: *Monseto* (Alart, *Priv.*, 40), 1146: *Mosseto* (*Col-l. Moreau* LXII, 111); 1175: *Mosset* 15 (Alart, *Priv.*, 58; *Cart. Poblet*, 190); 1251: *A. de Mosset* (Pujol, *Docs. Vg. SUrg.*, 26); 1309: *Mosset* (Alart, *RLR* VIII, 69); 1359 (*CoDoACA* XII, 118); 1421 (Alart, *InvlC.*, s.v. *tira*); 1324 (*Centr. Vfr. Confl.*, 18v); 1385 (Alart, *Doc. geogr. hist.*, 19); 1404 (Alart, *Bull. Soc. Agr. Pyr.* 20 *Or.* XI, 30).

Mencions addicionals (Ponsich, *Top.*, 111-12): *villa Mosseto 958*, *valle Mosset 1011*, *Mozedo 1011*, *villa Mosseda 1012*, *Mossetum 1019*, *Mussetum 1162*, *Mosset 1225*.

25 *ETIM.*: La menció de 1142 (*Monseto*) deu resultar d'una falsa llatinització o bé d'una lectura errònia; almenys això és el que s'ha de creure a base del testimoniatge de les altres mencions medievals, les 30 quals en general tenen -ss-. Es tracta, doncs, d'un col·lectiu del català *molssa* amb la reducció de -ls- a -ss- pròpia del occità i no estranya al Rosselló? (Fouché, *Phon.* 155-6)?

Però no basta, perquè hi hauria rastre de la l en 35 les mencions antigues, i aquestes presenten -α(s)s- sense la -l- unànimement; ja en els SS. x-xii n'hi ha 7 (època en què la -l- s'hauria de mantenir); i mai -ls-. És que l'etim. de *molssa* és un problema obscur resultat posterior d'un creuament del germ. MOS amb romànic (o sorotàptic) *DECat.* v 762-765; en occità antic hi ha formes amb -ols- però també amb -α(s)s- des dels orígens; la importància de *Mosset* és que ens 40 dóna testimoni que la variant *mossa* s'estenia fins i tot al Conflent i a Andorra.

45 Homònims i derivats paral·lels: *el musét*, nom d'un mas al te. de Cotlliure (1959, xxv, 19); *Cal Mosset* a Saldes (1963, xxxviii, 75). Cf. al domini occità (Cantal), *Mousset*, nom d'un molí desaparegut al te. de Lascelle, i, així mateix, el d'un agre. al te. de Velzic (Amé, 50 *Dict. topogr. du Cantal*, s.v.).

Un altre derivat de la forma *mossa*: el Pla de bordes de *Mossers* al te. de St. Julià de Lòria (Andorra), situat a l'Oest del poble (*E.T.C.* II 20). Al te. de Sureda (Vallespir), una partida de muntanya dita *ls Musúzas* 55 *àltas* (1959, xxv, 60).

D'altra banda la forma *molssa* es registra fins a